

Ovetande Liv

ingen tröst
eller lätt smekning finns att få

så många bleka kroppar vandrar
längs Jordens grusade vägar
de som aldrig får uppleva en värld av glädje

illusionens fasta grepp lossnar
faller som hudflagor - bit för bit

brutalt, likt ett täckelse
slits hinnan från de seende
ögonklara stumma
svullna tungor som talar
öronbedövande skrik av tystnad
söndertrasade trumhinnors smärta
de som dör
de dör ytterst långsamt
även om de lever sina liv
jämsides

lemlästade till vanvettets gräns
varför jag inte reagerar
är en fråga ingen orkar ställa
i alla fall inte jag